

det, hvis Lovforslaget vedtages, saaledes som det forelægges her, at dansk Kvinde, gift med en Udlænding, som bliver fraskilt Kone eller Enke, staar daarligere, end Tilfældet er for en norsk, en svensk eller en tysk Kvinde. Det glædede mig meget, at den højtærede Indenrigsminister sagde, at han eventuelt kunde gaa med til at genoptage den omhandlede § 4; hvis det sker, er det overflødig, men ellers vil jeg ønske, at vi faar dette Forhold ordnet.

Strøm: Af den højtærede Indenrigsministers Bemærkning synes det at fremgaa, at han havde opfattet det, som om jeg sluttede mig til Kvindeorganisationernes principielle Standpunkt. Dette var imidlertid ikke det, jeg ønskede at give Udtryk i min Tale. Jeg slutter mig til det principielle Standpunkt i Lovforslaget, at Kvinden opnaar Mandens Indfødsret, men mener, at man samtidig bør varetage de danske Kvinders berettigede Interesser gennem to Bestemmelser, gennem Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 og gennem den Bestemmelse, der fandtes i det Lovforslag, som fremsattes i forrige Samling, men som er faldet ud i dette Lovforslag, idet jeg mener, at man derigennem har varetaget alle Kvindens berettigede Interesser. De bevarer deres Indfødsret, saa længe de bliver boende her i Riget, og de har Ret til en automatisk Generhvervelse af deres Indfødsret, i samme Øjeblik de vender tilbage. Saa tror jeg ikke, Kvinderne kan forlange mere under Hensyn til de rent faktiske Forhold. Principielt staar jeg paa Lovens Grund. Den højtærede Indenrigsminister udtalte ogsaa, at vi herhjemme ved de aarlige Indfødsretslove var liberale nok overfor Udlændinge. Ja, jeg tror snarere maaske for liberale. Men jeg tror, at Vanskelighederne i de senere Aar ved, at de aarlige Indfødsretslove svulmer op, netop har været, at der paa dem baade er opført Danske, der har fuldt berettiget Krav paa at generhverve deres danske Indfødsret, og Udlændinge, der ønsker at opnaa Indfødsret. Det tror jeg bevirker, at man maaske ikke tager op til Drøftelse en Skærpelse af Reglerne for Udlændinges Optagelse, fordi der blandt dem, der ansøger om Indfødsret, ogsaa findes saa mange, der som tidligere Danske har berettiget Krav paa igen at erhverve Indfødsret.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Heilensen Ret i den Betragtning, at den danske Kvinde, der gifter sig f. Eks. med en Nordmand og rejser ud af Landet og sammen med sin Mand tager Bopæl i et andet Land, derved skulde blive anderledes stillet eller have Ret til at kræve sig bedre stillet, end hvis hun rejser sammen med Manden til Norge. Vedkommende Kvinde har forladt Danmark, har giftet sig med en fremmed Statsborger og er ved sit Giftermaal blevet Statsborger i det Land, hvor den Mand, hun har giftet sig med, er Statsborger. Om de tager Bopæl i Norge, eller de tager Bopæl i Hamborg, forekommer mig ligegyldigt i dette Forhold. Den paagældende Kvinde er udenfor Danmark, og det forekommer mig, at det maa være det afgørende. Bliver hun derimod boende i Danmark, bevarer hun efter Lovforslaget dansk Statsborgerret.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) gjorde den Bemærkning til § 6, at den kongelige Resolution jo kun kunde gives i det Tilfælde, at der var Tale om Personer, der stod i et løsere Forhold til Danmark; de kunde ved det 22de Aar fortsat bevare deres Statsborgerret. Ja, jeg har aldrig lagt Skjul paa, at det er saaledes; jeg mener heller ikke, det bør være anderledes. Det er Folk, der faktisk staar i et fjernere Forhold til Danmark, men hvis de alligevel af en eller anden Grund ønsker, at deres Forhold til Danmark skal vedblive at være det samme, som det har været indtil det 22de Aar, maa de tilkendegive det paa en særlig Maade, anmode derom, og ved kongelig Resolution kan de saa opnaa at bevare deres danske Statsborgerret; begærer de ikke noget saadant, falder det bort af sig selv, saa er de ikke danske Statsborgere længere. Det forekommer mig ogsaa, at saa staar de i et saa fjernt Forhold til Danmark, at der ingen Grund er til, at de skal kunne bevare deres Samhørighed med os paa den Maade, at de fortsat er danske Statsborgere.

Maa jeg her sige, at de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle) gjorde om § 8, forstaar jeg vedblivende ikke. Det ærede Medlem vilde have, at Forholdet skulde være dette, at